

derfor hjælpe sig med Stillingen, som den var, og selv søge at værne om Husets Fred udadtil. Men godt var det ikke. Jeg skal ajensfalbe i Erindringen, hvilken Karakter Bagabonderingen havde antaget i sin Tid. For en halv Snes Aar siden blev der i Horsens afholdt et Møde af Landets Politimestre. Et af de væsentligste Forhandlingsemner var, hvorledes man skulde sætte en Stopper for den overhaandtaagende Bagabondering. Det er Noget, der følger af sig selv, at hvor der intet Polit i er eller ikke tilstrækkeligt Polit, streife Betlere, Bagabonder, for en stor Del, straffede Personer, omkring i Mængde. Dette medfører altid Uorden og kan, særlig naar Bagabonderne maatte komme til Huse, hvor der kun er enlige Fruentimmer og Børn til Stede, medføre Farer for betydelige Retsbrud. Befolkningen havde den Gang vænnet sig til at hjerpe sig saa godt, som den kunde, men efter at have faaet et ordentligt Polit, er man kommen paa det Rene med, at Situationen kan og bør være en ganske anden; det er jo dette, som har foranlediget de for omtalte Begjæringer om at beholde Gendarmene, og Begjæringerne vise derfor, at Situationen paa Landet i Virkeligheden med Hensyn til Retsordenens Opretholdelse er en anden nu end for en 4—5 Aar siden. Naar vi derfor atter staa ved Behandlingen af Gendarmeriloven, maa Landstingets Opgave være den samme som tidligere, at arbejde hen paa at komme til en endelig Ordning, hvorved man naaer de to Ting, at man har et stadigt, dagligt, godt og tilstrækkeligt Polit, og at Politordningen er saadan, at man for ekstraordinære Tilfælde hurtigt og let paa det truede Punkt kan sammendrage den fornødne Stykke. Det er det, som har været Opgaven for Landstingets Forhandlinger vedrørende denne Lov i de foregaaende Samlinger. Det lykkes Landstinget for 2 Aar siden at enes om en Ordning af Politiet, der var en Del forskjellig fra den Ordning, som ligger i Gendarmerikorpset, men som man mente mere passende til vore Forhold, idet man her i Thinget naaede ved anden Behandling at vedtage Oprettelsen af et Statspolit, som for en Del skulde afløse det ældre Polit, nemlig helt paa Landet og tilbids i Kjøbstæderne, og som skulde kunne tjene til at tilveiebringe Sikkerhed i alle mulige Tilfælde. Det Arbejde maa have været ret fyldestgjørende, idet Ministeriet mente at kunne acceptere det, saaledes at der i forrige Samling fremlagdes et Lovforslag i Folkethinget af omtrent det samme Indhold som det, der var vedtaget her i Thinget. Desværre blev Resultatet ikke heldigt i det an-

det Thing; thi ikke alene kom der ikke nogen Lov, men man negtede i det andet Thing endogsaa Lovforslagets Overgang til anden Behandling. Man vilde altsaa ikke gaa til at forhandle Forslaget. Det er denne Situation, ved hvilken vi nu staa, idet Lovforslaget atter forelægges her. Landstinget kan efter min Mening ikke opgive det Maal, som det har sat sig, at søge at føre Sagen til et endeligt Resultat, saaledes at vi faae en ny og bedre Politordning her i Landet. Jeg kan ikke se Andet, end at det maa vi i Virkeligheden komme til; naar man nu i en Del Aar har havt et bedre Polit, kan man ikke give Slip paa dette. Jeg nærer ingen Tvivl om, at man tidligere eller senere vil komme til en Politordning, hvorved man faar et Statspolit, som besørger den daglige Polititjeneste, saaledes at samtidig en Del af det ældre Polit forsvinder. Det er meget muligt, at det vil blive noget dyrere end det ældre Polit, men det vil ogsaa blive bedre. Naar man iøvrigt faar den Ordning, at man ikke har to Arter Polit ved Siden af hinanden som nu, vil der opnaas en hel Del Besparelser for Kommunerne. Man vil derhos i det daglige Polit uden særlige Udgifter ogsaa have den fornødne Politstyrke under ekstraordinære Forhold. Det maa, som bemærket, være Landstingets Opgave at arbejde videre paa Sagen, men iøvrigt skal jeg ikke i dette Næblik komme ind paa at udtale mig om, hvilke Veie man skal forsøge at gaa efter det mindre heldige Resultat for 2 Aar siden. Jeg har kun ment at burde komme med disse Bemærkninger for at fremdrage Situationen og for altes at fremhæve Nødvendigheden af at bringe denne Sag til en endelig Ordning paa en saadan Maade, at vi faae et ordentligt Polit her i Landet.

Th. Nielsen: Da det ærede Medlem fra Vendsyssel (Madsen) ikke er her tilstede paa Grund af Sygdom, skal jeg paa hans Vegne fremsætte nogle enkelte Bemærkninger, hvori jeg haaber, at der tillige, i det Mindste for en Del, skal være Tilsvær til den ærede første Tale. Naar jeg har forlangt Ordet, er det ikke for at foretage en Underfølgelse af, hvorvidt de grundlovmæssige Betingelser efter Grundlovens § 25 vore til Stede med Hensyn til Loven af 27de Oktober 1885 om Gendarmerordningen, da den fremkom, thi jeg antager, at der er sagt saa meget baade for og imod, at der vist ikke i den Henseende kan siges noget Nyt. Hvad jeg iøvrigt har at bemærke, vil, i det Mindste for en væsentlig Del, ikke alene ramme den foreløbige Lov, hvormed vi nu slysselsatte